

# Povodně pohledem šesti zúčastněných

6.1.2025 - | Člověk v tísni

**Potřeba pomoci byla akutní a vysoká, proto jsme neváhali a při letošních povodních vyrazilo na místo přírodní katastrofy 12 lidí ze Středočeské pobočky. Zapojili jsme se 49 dní, od 13. září do 3. listopadu 2024, tj. sedm týdnů. Jednalo se o terénní práci, administrativu, metodické vedení a čištění dat. Přestože jsme měli v terénu nejmenší počet lidí z týmů ze sekce Sociálních a vzdělávacích programů, na počet odpracovaných hodin jsme byli na 3. místě v republice. "Makalo" se prostě opravdu pořádně. A my jsme polovinu zúčastněných vyzpovídali. Včetně dvou koordinátorek. Všichni zúčastnění dostali tři stejné otázky.**

Jaký byl Tvůj nejsilnější zážitek z působení na povodních?

*„Mnoho zážitků. Smutných i silných. První den při příjezdu do Jeseníku. Přijeli jsme tam hned poté, co voda opadla. Dva dny před tím se tam dalo dostat pouze vrtulníkem, my, ani hasiči jsme nevěděli, co nás čeká. Bylo neuvěřitelné vidět, co dokáže voda. Stočené železné mosty, spadlé domy, chybějící silnice. Silné momenty byly také, když v každém druhém domě lidé tvrdili, že oni jsou na tom dobře, ať jdeme pomoci vedle, že tam jsou na tom hůř. A to jim chyběl třeba kus domu,“* vzpomíná jedna z koordinátorek Jana O.

*"Nasazení týmu hlavně v začátcích, dobře se mi spolupracovalo. Konkrétních zážitků sice hodně, ale celkově mne dostala i vzájemná pomoc lidí postižených katastrofou, jak drží spolu, každý pomáhal každému, nás upozorňovali a posílali tam, kde byla pomoc nejvíce třeba."*

*"Utopený kůň..."*

*"Moc se mi líbilo, jak jsme byli všichni nasazení, makalo se cca 12-14 hodin denně, komunikaci nezabránilo ani to, když jedna z nás třeba seděla na záchodě – instrukce se křičely přes zavřené dveře WC,"* popisuje s pobaveným úsměvem Renata.

*„Byl pozitivní. V nejvíce zasažené části Krnova jezdil od prvního dne, kdy jsme tam začali, mladý kluk na bagru a odklízěl naplaveniny z cest, aby se lidé dostali ke svým domům. Postupně odklízěl naplaveniny i z příjezdových cest. Byl tak nějak všude, ochotně makal, pomáhal. Třetí den jsme dorazili k domu, kde bylo vody v obytné ploše ke 2 metrům a ve vedlejších prostorách byl totálně vyplavený sklad stavební firmy. Ptala jsem se na majitele a on to byl ten kluk. Mladý táta od rodiny, který sám přišel o hodně, aktivně pomáhal sousedům. Pro mě se stal příkladem velkého srdce.“*

Byla práce na povodních o hodně jiná, než ta Tvoje „běžná“?

*„Byla opravdu hodně jiná. Nedá se to úplně porovnávat, bylo to prostě jiné. Každou hodinu přišlo něco nového, člověk neplánuje, jen pracuje a dělá, co je potřeba, není čas na velké diskuze, musíš rozhodovat, ale zároveň věci neuspěchat. Každou myšlenku si zapsat, protože ti zvoní nonstop telefon, máš tisíc úkolů, přejíždíš z místa na místo. Pak si naplánuješ den a za hodinu se situace změní.“*

*„Možnost být v daných poškozených lokalitách byla velkou pracovní výzvou. Vedení HR bylo obrovskou zkušeností, za což jsem velmi vděčná. Naučila jsem se vyžít s málem, jedno tričko na týden, spát velmi často na jiných místech. Až v krizových situacích mi došlo, jak moc materiální jsem ve svém životě byla. Celá povodňová situace mě naučila být pokorná, skromná, trpělivá a nelpět na maličkostech,“* popisuje koordinátorka Sváťa.

*„Ani ne, setkávání a rozhovory s lidmi, akorát v terénu a hodně lidí najednou,“ řekla nám Luba.*

*„Já špatně snáším krize, proto jsem jela až ve vlně klidnějších pozdějších týdnů, takže rozhovory s lidmi se podobaly těm s mými klienty, ale pracovní doba byla o hodně delší. Hodně mi seděla administrativa a odpovídání na telefonní hovory, takže jsem se z terénu stáhla do „kanceláře“ a tento provoz mi připomínal služby na dluhové helpline. Jen delší.“*

*“Jiná rozhodně, velmi akční, rychlá, místy intuitivní. Jednodušší, protože byla možná méně komplikovaná než dluhovko, těžší v omezených možnostech pomoci.“*

*„Byla jednodušší v ohraničení. Byl úkol zmapovat konkrétní území. Následná práce s lidmi postiženými povodněmi tam bude mnohem složitější,“ vysvětluje Veronika.*

Na co budeš ráda vzpomínat?

*“Na pochvaly a dobrý pocit z odvedené práce. Dokázali jsme pracovat i 18 hodin denně a zachovali si milou tvář pro naše pracovníky v terénu, kteří nás potřebovali. Na skvělé tváře z tísně i externisty, kteří se ze dne na den zabalili a dorazili i stovky km od domova, aby pomohli. Ta síla týmu byla neuvěřitelná.“*

*„Poznala jsem kolegy z jiných poboček, kolegy z humanitárních misí a hlavně, přineslo mi to spoustu nových přátelství. Zajímavým postřehem pro mě byly situace, kdy nám poškození povodněmi sdělovali, že sousedi, jiní lidé, potřebují pomoc více než oni. Přitom měli velmi zaplavené své vlastní domácnosti. Při těchto krizových situacích byla od těchto lidí cítit skromnost a přejícnost dalším. Spolupráce s mými kolegy byla to nejlepší, co jsem za svou pracovní kariéru zažila, tolik skvělých a empatických lidí jsem kolem sebe dlouho neměla.“*

*„Na superskvělé kolegy!“*

*„Na možnost být s kolegyněmi účastna dobrodružství, které má smysl - bavilo mě to!“*

*„Na to, jak jsme skvělý tým. Byla jsem na ČvT fakt pyšná.“*

*„Hlavně na týmovou spolupráci, nasazení, neřešení nepodstatných záležitostí, soustředění se na to nejdůležitější,“ shrnuje Petra.*

Pro většinu to byla jinak náročná práce, než na jakou jsme zvyklí. Ale zároveň byl každý zúčastněný rád, že se mohl na této pomoci podílet. A v čem se ještě shodli úplně všichni? Nadšení z týmu, z kolegů, ze spolupráce s okolím, ze společné energie, která téměř neznala hranic. Proto jsme pyšní a děkujeme všem kolegům. Těm, kteří se zúčastnili povodní, i těm, kteří zůstali a "makali" v domácím regionu, protože ani tam se práce nezastavila.

<https://www.clovekvtisni.cz/povodne-pohledem-peti-zucastnenych-12180gp>